

14.8.2018

EOAK/3367/2018

Ratkaisija: Apulaisoikeusasiamies Maija Sakslin

Esittelijä: Vanhempi oikeusasiamiehensihteeri Pirkko Äijälä-Roudasmaa

LINNANHARJUN HOIVAKOTI

Tarkastuspöytäkirja

Aika: 4.7.2018

Paikka: Attendo Linnanharjun hoivakoti
Vartioharjuntie 3, 00950 Helsinki

Läsnä: Oikeusasiamiehen kansliasta:
Vanhemmat oikeusasiamiehensihteerit Pirkko Äijälä-Roudasmaa,
Minna Verronen ja Juha-Pekka Konttinen

Tarkastuskohteesta:

- - -, sijaistaen palvelutalon johtajaa, ja sairaanhoitaja - - -

TARKASTUKSEN TARKOITUS

Oikeusasiamiehen kanslian edustajat esittivät eduskunnan apulaisoikeusasiamies Maija Sakslinin antaman määräyskirjan tarkastuksen suorittamista varten ja kertoivat lyhyesti apulaisoikeusasiamiehen tehtävistä.

Perustuslain 109 §:n 1 momentin nojalla oikeusasiamies valvoo, että tuomioistuimet ja muut viranomaiset ja virkamiehet noudattavat lakia ja täyttävät velvollisuutensa. Lisäksi hänen valvontaansa kuuluvat muutkin, jotka hoitavat julkista tehtävää. Oikeusasiamies seuraa erityisesti, että hyvä hallinto sekä perus- ja ihmisoikeudet toteutuvat.

Eduskunnan oikeusasiamiehestä annetun lain 5 §:n mukaan oikeusasiamies toimittaa tarpeen mukaan tarkastuksia perehtyäkseen laillisuusvalvontaansa kuuluviin asioihin. Erityisesti hänen on toimitettava tarkastuksia vankiloissa ja muissa suljetuissa laitoksissa valvoakseen niihin sijoitettujen henkilöiden kohtelua.

Tarkastuksen yhteydessä oikeusasiamiehellä ja hänen määräämällään eduskunnan oikeusasiamiehen kanslian virkamiehellä on oikeus päästä valvottavan kaikkiin tiloihin ja tietojärjestelmiin sekä oikeus keskustella luottamuksellisesti tarkastuskohteen henkilökunnan sekä siellä palvelevien tai sinne sijoitettujen henkilöiden kanssa.

Vanhuksille ympärivuorokautista palveluasumista tarjoavissa yksiköissä halutaan selvittää vanhusten saaman hoivan ja hoidon ihmisarvoa kunnioittavaa luonnetta, ja sitä, että kunnat huolehtivat myös heikommassa asemassa olevien kuntalaisten perustuslain 19 §:n mukaisesti oikeudesta sosiaaliturvaan ja huolenpitoon. Vielä kerrottiin, että eduskunnan oikeusasiamies on nimetty YK:n epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen vastaisen yleissopimuksen valinnaisen pöytäkirjan tarkoittamaksi kansalliseksi valvontaelimeksi. Tässä ominaisuudessa oikeusasiamies tekee tarkastuksia kaikkiin niihin paikkoihin, joissa voidaan kohdistaa rajoitteita. Uusi tehtävä mahdollistaa esimerkiksi ulkopuolisten asiantuntijoiden käyttämisen tarkastuksilla.

YK:n vammaisyleissopimuksen ratifioinnin myötä (10.6.2016) eduskunnan oikeusasiamiehestä on tullut osa yleissopimuksen 33 artiklan 2 kohdan mukaista rakennetta, jonka tehtävänä on

edistää, suojella ja seurata vammaisten henkilöiden oikeuksien toteutumista. Tämän vuoksi oikeusasiamies kiinnittää tarkastuksilla erityistä huomiota vammaisten henkilöiden itsemääräämisoikeuden toteutumiseen, rajoitustoimenpiteiden käyttöön, osallistumisen mahdollisuuksiin sekä toimitilojen esteettömyyteen ja saavutettavuuteen liittyviin seikkoihin. Vammaisyleis-sopimuksen piiriin voidaan katsoa kuuluvan muun muassa muistisairaant henkilöt.

Tarkastus tehtiin ennalta ilmoittamatta.

Tarkastuksen tarkoituksena oli tutustua Attendo Oy:n ylläpitämän Linnanharjun hoivakodin tarjoaman tehostetun asumispalvelun sisältöön ja laatuun. Tarkastushetkellä Helsingin kaupunki ostaa ja sijoittaa hoivakotiin yli 65 vuotta täyttäneitä muistisairaita vanhuksia.

YLEISKUVAUS TARKASTETTAVASTA KOHTEESTA

Linnanharjun hoivakoti sijaitsee Vartiokylän pientaloalueella Itä-Helsingissä. Ympäristö on viihtyisiä ja rauhallinen. Hoivakoti on kaksikerroksinen ja valmistunut vuonna 2010.

Rakennuksen piha on tasamaata ja kutsuliikenteen bussipysäkki on rakennuksen edessä olevalla kadulla. Rakennuksen ovi avautuu painikkeella sähköisesti.

Linnanharjun hoivakoti on tarkoitettu keskivaikeasti ja vaikeasti muistisairaille apua tarvitseville vanhuksille.

ASUKKAAT

Linnanharjussa on 61 asukaspaikkaa, jotka olivat tarkastushetkellä kaikki täynnä. Hoivakoti on jaettu neljään osastoon, joista kolmessa on 15 asukasta ja yhdessä 16 asukasta. Jokaisella vanhuksella on oma huone, joissa kylpyhuone liukuovella. Yksi huone osastoilla on muita suurempi, ja se on tarkoitettu pariskunnille. Sen voi vuokrata yhdelle hengelle, kahta toisilleen vierasta asukasta huoneeseen ei sijoiteta. Talon puolesta asunnoissa oli laadukas sänky patjoineen ja yöpöytä. Muuten asukkaat kalustivat huoneistot omilla tavaroillaan. Huoneet olivat valoisia.

Asukkaista oli tarkastushetkellä naisia noin 80% ja miehiä noin 20%. Asukkaiden keski-ikä oli noin 85 vuotta.

Asukkaista kahden äidinkieli oli ruotsi, mutta he puhuivat myös suomea. Koska muut asukkaat olivat suomenkielisiä, sairaanhoitaja piti ruotsin kielen kurssia näille kahdelle asukkaalle muistinvirkistykseksi. Asukkaista kukaan ei ollut täysin kuuro tai sokea.

Sairaanhoitaja kertoi, että heillä oli käytössä kuntouttava työote, joten valtaosa asukkaista oli yhden hoitajan hoidettavia. Asukkaan avun tarpeen kasvaessa, ja työergonomian niin vaatiessa, asukas siirtyi kahden hoitajan hoidettavaksi. Tällaisia asukkaita oli kullakin osastolla tarkastushetkellä 2–3. Ketään asukasta ei hoidettu pelkästään sänkyyn muuten kuin akuutin sairauden tai saattohoidon aikana. Sairaanhoitaja kertoi, että asukkaista kukaan ei ollut tällä hetkellä kovin haastava käytökseltään.

PALVELUT

Attendon edustajat olivat pahoillaan, että Helsingin kaupunki oli keväällä kilpailuttanut lääkäripalvelut, koska olivat olleet tyytyväisiä pitkäaikaiseen ja hyvin toimivaan lääkärisuhteeseen. Nykyisin lääkäri käy vain kerran kahdessa kuukaudessa, mitä hoitajat pitivät varsin pitkänä käyntivälinä. Lääkäri oli kyllä puhelimitse hyvin tavoitettavissa ja teki kuolintodistukset lain

edellyttämällä tavalla. Uuden sopimuksen toimivuudesta sairaanhoitaja ei uskaltanut vielä sanoa, koska se oli alkanut vasta 1.4.2018, joten lääkäreitä ei ollut juurikaan tavattu.

Itä-Helsingin kotisairaala sai sairaanhoitajalta kehuja, koska se tulee paikalle välittömästi 24/7 tarpeen vaatiessa. Hätätilassa asukas voidaan viedä Malmin sairaalan poliklinikalle. Lääkkeet tulevat pääsääntöisesti koneellisena annosjakeluna sopimusapteekista. Rauhoittavien- ja unilääkkeiden käyttö oli sairaanhoitajan kertoman mukaan vähäistä. Lääkkeiden säilytys vaikutti tarkastajien mielestä asianmukaiselta.

Omaa fysioterapeuttia tai kuntohoitajaa ei Linnanharjussa ole, vaan erilainen asukkaiden kuntoutus ja jumppautus on vastuutettu siitä vastaavalle lähihoitajalle. Sairaanhoitajan mielestä tämä ei vastaa fysioterapeutin palveluita. Asukkaat eivät myöskään ostaneet fysioterapiapalveluita, mutta lääkärin läheteellä sai tarvittaessa lähetteen terveyskeskuksen fysioterapeutille, jos se oli esimerkiksi sairaalasta kotiutumisen jälkeen tarpeen. Näin ollen vanhusten liikunnallinen ohjaus jäi pitkälti hoitajien kuntouttavan työotteen varaan.

Suun hygieniasta ja terveydestä pyrittiin huolehtimaan päivittäin, mutta ongelmana oli, että varsin monet asukkaat eivät sairaanhoitajan kertoman mukaan suostuneet avaamaan suuta. Pesuja ei tehty väkisin. Hoitajat pyrkivät seuraamaan, onko vanhuksella suussa kipuja. Pesut tulisi merkitä hoito- ja palvelusuunnitelmaan, mutta sairaanhoitaja arveli, että näin ei aina menetely. Tarkastetuista päivittäiskirjauksista kuitenkin ilmeni, että hampaiden pesu onnistui varsin hyvin. Terveyskeskuksen suuhygienisti kävi kerran vuodessa antamassa hammashoitoa hoitajille ja arvioi samalla ne asukkaat, joiden hoitajat arvelivat kärsivän hammassärystä. Arvion perusteella tai muuten tarvittaessa heidät vietiin Myllypuron terveyskeskukseen hammaslääkärille.

Asukkailla oli omat invamitoitettut kylpyhuoneet, joissa heidät suihkutettiin tarvittaessa, kuitenkin vähintään kerran viikossa. Talossa on yksi sauna, joka on mahdollista lämmittää päivittäin. Sairaanhoitaja toivoi, että hoitajat ymmärtäisivät, kuinka tärkeä saunan lämpö ja saunan pesuhuoneessa pesu on muistisairaille vanhuksille, jotka eivät aina pidä normaalista suihkutuksesta.

Kaikki asukkaat viedään wc:hen useamman kerran päivässä, vaikka he käyttäisivät vaippoja. Märissä vaipoissa ei tarvinnut kenenkään olla sairaanhoitajan kertoman mukaan.

Ateria / kahvihetkiä oli päivässä periaatteessa viisi, mutta välipalaa oli aina tarjolla, myös yöllä. Linnanharjussa on oma keittiö, jossa valmistettiin ateriat ja välipalat. Asukkaiden ruokailumielityksiä seurattiin kuten myös riittävää proteiinin saantia. Vanhusten juomista tarkkailtiin aina aterioinnin yhteydessä. Pääosin ateriointi tapahtui yhteistilassa, mutta sellaiselle asukkaalle, joka ei ollut tottunut aterioimaan muiden kanssa, katettiin ateria hieman syrjemmälle tai vietiin se hänen huoneeseensa. Sairaanhoitajan mielestä ateriointihetkiin oli riittävästi aikaa, vaikka asiakasta tarvitsisi auttaa aterioinnissa. Osastoilla oli hänen kertomansa mukaan aterioinnissa autettavia, huolehdittavia ja niitä, jotka söivät aivan itsenäisesti.

Asukkaiden ulkoilu oli mahdollista useilla parvekkeilla, terasseilla ja aidatulla kauniilla pihalla, joka rajautui puistoalueeseen. Ulkoilusta pitävät asukkaat saattoivat käydä pihalla useita kertoja päivässä. Kaikki vanhukset eivät halunneet ulkoilla. Ulkoilua seurattiin seurantalistoista. Tarkastajien mielestä ulkoilun toteutumista tulisi seurata myös hoito- ja palvelusuunnitelmissa. Tarkastetuissa palvelusuunnitelmissa asiakkaan ulkoilutoiveet oli selvitetty omaisten kanssa jo tämän muuttaessa hoivakotiin, mutta seuranta ei ollut riittävää. Tarkastajien tiedustellessa, miksi vanhukset eivät ulkoile hoitajien kanssa esimerkiksi merenrannassa, jonne on matkaa parisataa metriä, sairaanhoitaja totesi, että hän oli aikoinaan asukkaita sinne vienyt, koska mielsi vanhusten iloitsevan veneistä ja sorsia syöttävistä lapsista. Nykyisin hoitajat tekivät täl-

laista liian harvoin. Mainittakoon kuitenkin, että tarkastuksen jälkeisenä päivänä tarkastaja havaitsi kolme asukasta hoitajineen palailemasta merenrannasta ulkoilemasta. Asiakasmerkinnöistä ilmeni, että pitkään ulkoilusta kieltäytyneet vanhukset olivat ulkoiluun houkuteluna ker-toneet hoitajille nauttineensa luonnosta.

Hoivakodissa on asukkaiden erilaiseen virkistys ja sosiaalisuutta lisäävään toimintaan varattu erikseen 2,6 työntekijän työpanos, josta vastaavat kuntahoitajaksi erikoistunut lähihoitaja, hoiva-avustaja sekä virikeohjaaja.

Virikkeitä tarjosivat kesäretket, juhannusjuhlat, yhteistyö läheisen päiväkodin kanssa, seurakunta, mummodisko, bingo, muistelu- ja lehdenlukutuokiot, laulu- ja musiikkituokiot ja pallopelit istuen.

Hoivakoti vaikutti esteettömältä. Pihalla oli invapysäköintiä varten leveämpi autopaikka. Inva-paikka oli puutteellisesti merkitty, ja se tulisi merkitä asianmukaisella kyltillä. Ruokatila oli tarkastushetkellä hiukan huonosti valaistu, mutta sairaanhoitajan kertoman mukaan valaistuksen kirkkautta voi säätää. Asukkailla oli hälytysrannekkeet, mutta vain harva käytti sellaista, koska ei ymmärtänyt sen tarkoitusta.

Kun uusi asukas tulee osastolle, hän on usein ollut kotihoidon asiakas tai saapuu sairaalasta ja kunnan sosiaalitoimessa on jo hänestä perustietoja. Hoitoneuvotteluun osallistuvat asukkaalle nimetty omahoitaja, sairaanhoitaja ja omainen – asukas voitinsa mukaan. Tällöin käydään läpi asukkaan elämänkaari, toivomukset, päivärhythmi ja ruokailu, jotta asukkaan elämä jatkuisi mahdollisimman omanlaisena hoivakodissa. Ensimmäinen palvelusuunnitelma valmistuu noin kuukauden päästä ja se tarkastetaan vielä omaisen kanssa. Palvelusuunnitelma tarkastetaan tarpeen vaatiessa ja vähintään neljä kertaa vuodessa.

Keskusteltiin asukkaiden itsemääräämisoikeuksista ja heihin kohdistettavista rajoitustoimenpiteistä. Sairaanhoitaja kertoi, että asukkaat saavat itse päättää milloin heräävät ja aamupalaa on tarjolla. Jotkut asukkaat valvovat myöhään tv:tä katsellen, osa haluaa nukkumaan jo ennen iltapalaa.

Yksikön ulko-ovet ovat lukitut, koska kaikilla asukkailla on muistisairaus. Sen sijaan päivällä kaikki osastot ja hissi ovat asukkaiden käytettävissä, jotta paljon liikkuvat asukkaat eivät ahdistu yhdellä osastolla. Yöksi osastot lukittiin asukkaiden turvallisuuden vuoksi. Muita rajoitustoimenpiteitä olivat lääkärin päätöksellä hygieniahaalari, erilaiset istumavyöt ja sängynlaitojen korotus. Sairaanhoitaja kertoi, että rajoitteista keskustellaan myös omaisten kanssa, ja niistä luovutaan heti, kun asukas ei rajoitetta tarvitse. Rajoittamisesta tehdään sairaanhoitajan kertoman mukaan merkintä hoitokertomukseen.

Asukkaat saavat tarvitsemansa saattohoidon osastolla. Omaisten toivotaan osallistuvan saattohoitoon, mutta Linnanharjun asukkaiden omaiset eivät sairaanhoitajan kertoman mukaan juurikaan halua osallistua, vaikka hoitajat pitäisivät sitä tarpeellisena. Hoitohenkilökuntaa ei ole lisätty saattohoitotilanteissa toistaiseksi. Kivunlääkityksestä huolehtii lääkäri ja ennen kaikkea kotisairaala, jonka työpanosta sairaanhoitaja korosti. Henkilökunta pyrkii antamaan saattohoitopotilaalle mahdollisimman paljon läheisyyttä ja turvallisuuden tunnetta. Attendon edustaja kertoi, että intrassa on video, jota katsomalla voi kerrata saattohoitoon liittyviä taitoja. Sairaanhoitaja piti esimiesten kannustusta ja ohjausta tärkeänä. Epäselväksi tarkastuksella jäi, tulisiko Attendon vai Helsingin kaupungin järjestää saattohoitokoulutusta. Tarkastajat korostivat saattohoidon merkitystä ja sen täydennyskoulutuksen tärkeyttä, jotta koko henkilökunnalla on alan viimeinen tieto käytettävissä.

HENKILÖKUNTA

Linnanharjun työntekijät olivat tarkastushetkellä pääosin naisia. Heistä palvelutalon johtajan - - jälkikäteen antaman ilmoituksen mukaan kaksi on sairaanhoitajaa, 36 lähihoitajaa ja 3 hoivaavustajaa. Mitoitus on 0,50-0,60. Aamussa työskentelee osastoittain 3–5 paitsi sunnuntaisin vain 2, illassa 2 ja yöllä 1 yöhoitaja alakerrassa ja 1 yläkerrassa. Yöhoitajat vastaavat siis kumpikin kahdesta osastosta. Sairaanhoitaja piti määrää kohtuullisena. Vaihtuvuus osastoilla on sairaanhoitajan kertoman mukaan suuri. Henkilökunta on nuorta ja monikulttuurista, ja monet pyrkivät jatko-opiskelemaan. Attendon edustaja myös totesi, että heidän tarjoamana palkat ovat hoiva-alan minimiä.

Asukkaille ja heidän omaisilleen sairaanhoitaja arvioi jäävän aikaa, kaikki aika ei mene hoitotyöhön. Linnanharjun hoivakodissa ei ole tarjolla sosiaalityön neuvontaa.

Omaavontasuunnitelma ei ollut esillä osastojen ilmoitustaululla eikä netissä, vaan kansliassa. Tarkastajat kehottivat laittamaan omaavontasuunnitelman selkeästi omaisten nähtäville. Attendon edustajat kertoivat, että jos osaston työntekijät havaitsivat kaltoinkohtelua, asiasta tulisi ilmoittaa Helsingin potilasasiamiehelle. Tarkastajat ohjasivat, että omaavontasuunnitelmassa tulee ilmoittaa yksikön esimies ja hänen sijaisensa, joille ilmoitus tehdään. Omaavontasuunnitelmassa näin oli asiasta ohjeistettukin.

YKSITYISYYS

Oikeusasiamiehen kanslian erityisenä tarkastusteemana vuonna 2018 on oikeus yksityisyyteen. Tämän vuoksi tarkastuksilla kiinnitetään erityisesti huomiota myös siihen, miten tarkastuskohteessa huomioidaan henkilön yksityisyys ja toimitaan niin, että mm. toimintatavoissa ja kohtelussa yksityisyys toteutuu paremmin.

Tarkastajat arvioivat, että asukkaiden yksityisyys oli asianmukaisesti hoidettu. Omat huoneet olivat asialliset, ja niissä tapahtuivat hoitotoimet ja keskustelut omaisten kanssa, jos tarve vaati. Linnanharjussa oli myös pieni rentoutushuone. Myös aterioinnin yksityisyys ja rauha suotiin sitä toivoville.

TARKASTUSHAVAINNOT

Linnanharjun hoivakoti arviotiin ilmapiiriltään rauhalliseksi ja sisäilmaltaan raikkaaksi yksiköksi. Hoitajien ja asukkaiden välit olivat tarkastushetkellä ystävälliset. Hoitajien ohjaus oli asiallista ja kiireetöntä. Asukkaista valtaosa viihtyi ryhmissä, joko kahvitellen tai tv:tä katsellen. Osa asukkaista antoi luvan tutustua huoneeseensa. Ne asukkaat, joiden kanssa tarkastajat ehtivät keskustella, kertoivat viihtyvänsä hyvin ja kehuivat paikan ruokaa.

Vaikka Linnaharjun asukasmäärä on suuri, niin siellä oli tarkastushetkellä rauhallista.

Tarkastetut asiakirjat: palotarkastuspöytäkirja, potilas- ja asiakasturvallisuutta vaarantavien tapahtumien raportit (selostuksineen) viimeiseltä 3 kuukaudelta, hoito- ja palvelusuunnitelmat 5 asukkaasta ja heidän päivittäiskirjauksensa 2 viikolta sekä omaavontasuunnitelma.

APULASOIKEUSASIAMIES MAIJA SAKSLININ ARVIO

Arvioin asiaa tarkastuspöytäkirjan perusteella seuraavasti.

Linnanharju tarjosi tarkastushetkellä asianmukaista hoivaa muistisairaille vanhuksille. Hoitajien ja asukkaiden yhteistoiminta näyttäytyi rauhallisena ja asiallisena. Tilat olivat tarkastushetkellä

raikkaat, viihtyisät ja rauhalliset, ottaen huomioon yksikön varsin suuri koko. Oma keittiö on asukkaille varmasti tärkeä.

Arvioni mukaan lääkärin paikalla olo vain kerran kahdessa kuukaudessa on vähäistä. Ottaen huomioon yksikön suuri asukasmäärä, olisi tärkeää, että asukkaiden toimintakyvyn ylläpitämisestä vastaisi ammattitaitoinen fysioterapeutti.

Linnanharjun aidatut piha-alueet tarjosivat viihtyisät oleskelutilat vanhuksille, mutta pelkkä pihalla oleskelu ei ole riittävää ulkoilua. Pidän tärkeänä, että ulkoilua myös parvekkeiden ja piha-alueen ulkopuolella jatketaan asukkaan vointi huomioiden.

Pidän vanhuksen asianmukaista ja osaavaa saattohoitoa vanhuksen perusoikeutena, joka jokaisen hoitajan on hallittava. Siksi estän harkittavaksi, miten henkilökunnan saattohoitokoulutusta voidaan lisätä. En pidä riittävänä, että hoitajat katselevat omatoimisesti intran kautta asiaa koskevaa ohjeistusta, mikäli he kokevat tarvitsevansa asiassa lisää opastusta. Helsingin hyvinvointitoimialan ja Attendon on ratkaistava, kumman vastuulla koulutuksen järjestäminen on.

Esteettömyys Linnanharjussa vaikutti asianmukaiselta lukuun ottamatta pihalla olevaa invapaikkaa, joka on merkittävä asianmukaisin kyltein.

Omavalvontasuunnitelma on oltava asianmukaisesti nähtävillä sekä Linnanharjun sisääntulon ilmoitustaululla, että Linnanharjun verkkosivustoilla. Korostan, että omavalvontasuunnitelma on keskeinen asiakirja vanhustyössä, joka henkilökunnan on hallittava. Nyt tarkastuksella esiin tullut epäselvyys siitä, kenelle mahdollisista asukkaan hoitoon kohdistuvista epäkohtahavainnoista on ilmoitettava, viittaa siihen, että myös omavalvontasuunnitelmaan on tutustuttava yhdessä johdon ja henkilökunnan kanssa, jotta se ohjaisi henkilöstön arvoja, toimintatapoja ja asukaslähtöistä hoivaa.

Pidän henkilökunnan määrää sunnuntai aamuisin vähäisenä verrattuna muihin viikonpäiviin. Tarkastuksen perusteella minulle jäi epäselväksi, miten tämä on perusteltavissa vanhusten hoivantarpeen ja hoivan laadun kannalta.

Lähetän tämän pöytäkirjan Linnanharjun hoivakodille laitettavaksi sen esille ilmoitustaululle kolmeksi kuukaudeksi sekä Helsingin kaupungin hyvinvointitoimialalle ja Attendo Oy:n johdolle. Pyydän niitä yhdessä harkitsemaan, mihin toimenpiteisiin edellä esittämäni arviot antavat aihetta. Pyydän lausuntoa toimenpiteistä 1.11.2018 mennessä.

Lähetän pöytäkirjan tiedoksi myös Etelä-Suomen aluehallintovirastolle.

Pöytäkirjan vakuudeksi

Pirkko Äijälä-Roudasmaa
vanhempi oikeusasiamiehensihteeri